

НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ВОЗНЕСІННЯ

(Ін. 17,1-13)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас!

Дорогі брати і сестри!

Ісус Христос звів очі Свої до неба і сказав: *«Отче! Прийшов час. Прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе»* чули ми сьогодні з читання Святого Євангеліє.

З такою щирою молитвою звернувся наш Спаситель до Свого Отця Небесного в ту тяжку годину коли наблизився час Його страждань. Година страждань, це найбільш відповідальна і найтяжча година життя Сина Божого на цій землі.

І коли Ісус Христос молився в Гефсиманії, Він просив Отця Небесного: *«Отче Мій! Якщо не може чаша ця обминуту Мене, щоб Мені не пити її, нехай буде воля Твоя»*(Мт.26,42).

На цю годину страждань, Ісус Христос дивиться, як на таку годину, коли Він Сам може досягти найбільшої слави і прославляти Свого Отця: *«Отче! Прийшов час. Прослав Сина Твого, щоб і Син Твій прославив Тебе»*,

Дорогі брати і сестри!

В житті кожної людини і в житті цілих народів є година страждань, переломів, перетворень, переворотів, навіть зрадництва свого народу і своє Рідної Церкви. І ці години в житті безумовно є найтяжчі і найбільш відповідальні.

Сьогодні наш український народ переживає годину страждань та випробування. Сьогодні до Уряду України прийшли недруги нашої Святої Церкви. Сьогодні на нашій землі панують наїздники з чужих країн, наші тисячолітні святині та храми Божі знаходяться в руках людей не прихильних до України, у Верховній Раді ще досі сидять безбожні комуністи. Певна частина православного духовенства, в Україні і навіть тут в діаспорі, підпорядковується чужим церковним провідникам, які вороже налаштовані проти нашої Святої Церкви та проти українського народу.

Наші вчорашні владики, сьогодні очорнюють нашу Святу Церкву та її Предстоятеля Святійшого Отця нашого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета – вони свідомо підтримують ту ж саму церковну політику, що лунає з уст так званого духовенства московського патріархату.

На нашу Святу Українську Церкву, Церкву святого Володимира, суне ще й далі навала імперіалістичної Москви. Багато наших недругів та союзників Московської Імперії прикриваються назвою "української", прикриваються назвою «канонічної» та прикриваються назвою «соборноправної». Але всі вони виступають проти Помісної Української Православної Церкви Київського Патріархату, всі вони хочуть занапастити здібність та відданість Святійшого Отця нашого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета.

Наша Рідна Церква тепер - немов той корабель на розбурханому морі, люті хвилі якого кидають її в усі боки. Не диво, що бідний наш народ тяжко переживає цю бурю.

Адже в нашій Україні перевертні, що проросли московською доктриною, під'юджують брата на брата, а самі ховаються за церкву, яку лицемірно називають українською. Це та сама церква, що проклінала наших гетьманів і борців за самостійність і підкоряла нас московським загарбникам. І не буде в нашій релігійній громаді спокою аж доти, поки перевертні не покаються й не повернуться до Рідної Православної Церкви Київського Патріархату, незалежної від Москви чи Царгороду. Ми маємо свого Патріарха, своїх єпископів і своїх відданих священиків і не потребуємо чужих.

Але, на привеликий жаль, в діаспорі проникають яничари, що просто шаліють і залякують вірних і тягнуть побожний український народ під чуже ярмо поневолення. Шаліють вороги нашого народу, що на проводі Рідної Церкви, з Божої ласки, стоїть непохитний борець за незалежність Рідної Церкви і Многострадальної Матері України.

Наша Свята Церква наша мусить переконати увесь український народ, що не канонічність, що не соборноправність, що не Істанбул чи Москва направлять нас до Царства Небесного, а лише святий Божий закон любові до Бога й до свого ближнього може спасти нас.

Амбіції церковних владик самолюбства та насильства відвертають побожний український народ від правдивого служіння Богові. Тому ми мусимо бути сильні вірою, бо тільки тоді можемо запалити вірою і любов'ю наших братів, які заплуталися у так званому визнанні всесвітнього православ'я.

Бути переслідуваним за правду - це ж доля самого Христа! Нехай всім нам не забракне витривалости в доброму ділі, і тоді не страшні нам будуть погрози наших бувших владик.

Боже наш, Ісусе Христе, поглянь з небесних просторів на нас грішних, але вірних Тобі дітей ласкавим оком! Втихомир недругів народу нашого і нашої Святої Церкви, як Ти втихомирив неспокій, що піднявся на Першій Вселенській Соборі 325 року!

«Отче Святий! Збережи православних українців в ім'я Твоє... щоб вони були єдине і щоб ніхто з нас не загинув». Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас!